

τοῦ κοινοῦ (κοινῶς βαμβακίνας) καὶ τῆς κορώνης· διότι ὁ μὲν τούτων καταστρέφει τοὺς μῦς, ἡ δὲ τὰς λευκάς κάμπας τὰς τόσον ἐπιζημίους τῇ γεωργίᾳ.

Ἡ δευτέρα τάξις περιλαμβάνει τὰ κοκκοφάγα ἢ μᾶλλον τὰ ἐκ διττῆς τροφῆς τρεφόμενα πτηνὰ (πλὴν τῆς περιστερᾶς καὶ ἄλλων τινῶν καθαρῶς κοκκοφάγων πτηνῶν). Πάντα ταῦτα τρέφονται ἐκ σπόρων ἢ ἐξ ἐντόμων κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἔτους. Ὁ κ. Γοδεφρείδος Σαιντ-Γλαίρ ἐξέφραζεν ἀμφιβολίαν ἂν ἡ βλάβη ἦν τὰ πτηνὰ ταῦτα ἐπιφέρουσιν ἡμῖν ἀντισταθμίζεται πρὸς τὴν ὠφέλειαν ἢ μᾶς προξενούσιν· ἀλλ' ὁ κ. Λωρὰν-Πρεβὼ ἀποφαίνεται ἀδιστακτικῶς ὅτι «τὰ πλεονεκτῆματα αὐτῶν ὑπερτεροῦσιν ἀσυγκρίτως τῶν μειονεκτημάτων των», τὰ δὲ πράγματα φαίνονται κυροῦντα τὴν γνώμην του. Συνηγορῶν δὲ ὑπὲρ συμπάσης τῆς τάξεως ταύτης, οὐδόλως ἐξαιρεῖ τοὺς στρουθοὺς, καθ' ὧν ὁ ἀμαθὴς χωρικός ἔχει κηρύξει ἀμείλικτον πόλεμον, μὴ ἐννοῶν, ὅτι διὰ τῆς καταστροφῆς αὐτῶν πληθύνονται ἀνυπολογίστως αἱ κάμπαι αἱ διαθιθρώσκουσαι τὴν συγκομιδὴν αὐτοῦ καὶ τὰς ρίζας τῶν φυτῶν καὶ ἀφανίζουσαι τοὺς στάχεις πρὶν ἔτι ὠριμάσωσιν.

Ἄλλ' ἂν τὰς δύο ἀνωτέρω τάξεις ἀνταμειβομεν ὀλίγον ἀκριβὰ διὰ τὰς ἀνεκτιμητὸς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας μᾶς προσφέρουσιν, ἡ τρίτη παρέχει ἡμῖν ταύτας δωρεάν. Τὰ νυκτερόβια σαρκοφάγα ὄρνεα, ἅτινα πάντες σχεδὸν οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης ἐκ κοινῆς προλήψεως θεωροῦσιν ὡς δυσόιωνα καὶ καταδιώκουσιν ἀνοήτως, *Γλαυξ* ἢ *βραχυάτος* (αἰγολίδες), *Γλαυξ* ἢ *φλογώδης*, *Γλαυξ* ὁ *νυκτοκόραξ* ἢ *βρύας*, *Γλαυξ* ὁ *ὠτός* (κ. μπουφος) εὐεργετοῦσι μεγάλως τὴν γεωργίαν, ἐξολοθρεύουσαι τὰ πολυπληθῆ εἶδη τῶν μεγάλων καὶ μικρῶν ἀρουραίων μυῶν, ἅτινα ἄνευ τῶν κατηραμένων τούτων, ὡς κοινῶς θεωροῦνται, ὄρνέων, ἤθελον ἀποθῆ ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου μᾶστιγες ἀφόρητοι· διότι ὁ πολλαπλασιασμὸς αὐτῶν εἶναι ἀπίστευτος. Ὁ Βυφῶν ἐν μιᾷ μόνῃ ἐβδομαδί συνέλαθε διςχιλίους καὶ πλέον αὐτῶν ἐντὸς μικρᾶς ἐκτάσεως γῆς. Ἄγγλος δὲ τις φυσιοδίφης ὑπελόγησεν, ὅτι ζεῦγος Γλαυκὸς τῆς φλογώδους ἐξολοθρεύει ἐν μιᾷ νυκτὶ πεντήκοντα μῦς ὥστε ὁ καλλίτερος αἰλουρος δὲν δύναται νὰ ἀνταγωνισθῆ πρὸς αὐτὴν. Πλὴν δὲ τούτου τὰ ὄρνεα ταῦτα ἀποδιώκουσι τὰς νυκτίους καὶ ἐσπερίους ψυχὰς, ὧν εἶδη τινὰ εἰσὶ βλαβερώτατα.

Εἰς ταῦτα προστίθενται ἕτερα μικρὰ ἐντομοφάγα πτηνὰ, οἱ *κοινοὶ κέρθιοι*, οἱ *αἰγοθήλαι* (κ. βυζάσρες, πλάνοι, ἢ νυκτοβάτες), αἱ πολυάριθμοι παραλλαγὰὶ τοῦ εἶδους τῶν *χελιδόνων*, πρὸ πάντων δὲ τὰ ἀναριθμητὰ σμήνη τῶν ὠδικῶν πτηνῶν τῶν ἀγρῶν, τῶν κοινῶς διακρινόμενων διὰ τῶν περιληπτικῶν ὀνομάτων τῶν ἀη-

δόνων, τῆς *σεισοπυγίδος*, τοῦ *βασιλίσκου*, τοῦ *αἰγοθήλαι* κ.τ.λ., ἅτινα πάντα πρὸς ἀνταμειβῆν τῶν ἀπείρων εὐεργετημάτων τὰ ὁποῖα χορηγοῦσιν ἡμῖν σουβλιζόμεν ἢ κάμνομεν *πιλάφιον*.

Αἱ βραχυσκελετῆς χελιδόνες, αἱ καλούμεναι *κύβηλοι*, κοινὰ πανταχοῦ σχεδὸν τῆς Εὐρώπης, εἶναι ἄξιαι ἰδιαιτέρας μνείας, οὐ μόνον ἕνεκα τῆς πεπτικῆς αὐτῶν δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ διότι ἀκαταπαύστως θηρεύουσι μυριάδας ἐντόμων, ἅτινα εἰς ψυχὰς μεταμορφούμενα καταλείπουσι τὸ μέρος ἐνθα ἐξεκολάφησαν καὶ διευθύνουσι πρὸς ἄλλα μέρη τὴν καταστρεπτικὴν αὐτῶν πτησιν. Ὁ κ. Λωρὰν-Πρεβὼ εὗρεν ἐν τῷ στομάχῳ ἐνὸς τῶν τοιούτων κυψέλων πεντακόσια τεσσαράκοντα ἔντομα, καταβροχθισθέντα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Ἴσον ποσὸν ἐντόμων περίπου καταβροχθίζουσι καὶ ἄλλα ὠδικὰ. Μεταξὺ δὲ τῶν ἐντόμων, ἅτινα ἠδυνήθησαν ν' ἀναγνωρίσωσιν ἐν τοῖς στομάχοις τῶν πτηνῶν τούτων, ἦσαν κίεες, φυλλόστροφοι, μηλολόθηαι καὶ πλῆθος ἄλλων κολεοπτέρων ἐπιβλαβῶν.

Ἐκ τούτων μία μηλολόθηαι τίκτει 60 μέχρις 100 ὦν, ἅτινα βαθμηδὸν μετασηματίζονται εἰς λευκάς κάμπας, τρεφομένας ἐκ τῶν ἡμετέρων φυτῶν· τὸν αὐτὸν περίπου ἀριθμὸν ὦν καταθέτει καὶ ὁ κίε ἐπὶ ἐκάστου κόκκου σίτου· ἡ φυλλόστροφος καὶ ἡ φυλλοξήρα εἰσὶ γονιμώτεραι. Καὶ ἡ μὲν πρώτη καταστρέφει μόνον τὰς σταφυλάς, ἐνῶ ἡ δευτέρα προσβάλλει τὰς ρίζας, τὸν κορμὸν καὶ τοὺς κλάδους τῆς ἀμπέλου. Ὑπελογίσθη δὲ, ὅτι μία μόνη φυλλόστροφος καταστρέφει ἐν σπέρματι 100 ἕως 150 βότρεις σταφυλῶν.

Ἡ πρὸς τὴν γαλλικὴν Γερουσίαν ἐκθεσις περιγράφει ὡσαύτως τὰ ἀπάνθρωπα μέσα, ὧν ποιοῦνται χρῆσιν πρὸς καταστροφὴν τῶν χρησιμωτάτων πτηνῶν, ἅτινα διὰ τῶν μελωδικῶν κελαδημάτων των φαιδρύνουσι τὰς ἡμετέρας ἐσχάς. Ἄλλ' ὁ κ. Τουσενὲλ εἶπεν, ὁ ἄνθρωπος οὐδέποτε θὰ νοήσῃ ὅτι ἐν γεῦμα ἐκ πτηνῶν εἶναι πολυδαπανώτερον λουκουλείου συμποσίου.

VI

Τὰ παιδιά πρὸ πάντων ἐπιφέρουσι τὴν μεγαλύτεραν καταστροφὴν τῶν μικρῶν ἐντομοφάγων πτηνῶν. Ἐνθαρρυνόμενα ἐν μέρει καὶ ὑπὸ τῶν γονέων των στήνουσι παγίδας, ἰξοὺς, δίκτυα καὶ ἀναζητοῦντα πανταχόθεν φωλεὰς ἀφαιροῦσι τὰ ἐν αὐταῖς ὦα.

Ἀφ' οὗ ἡ χρησιμότης τῶν ἐντομοφάγων πτηνῶν εἶναι ἀποδεδειγμένη ἐπιστημονικῶς, συνετὸν καὶ ὠφέλιμον θὰ ἦτο ἂν καταναγκαστικῶς ἐπεβάλλετο εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ μὴ προσβάλλῃ αὐτά. Ἡ πρὸς τὴν Γερουσίαν ἐκθεσις τῶν ἀγροτικῶν συνεδρίων ὑποδεικνύει διάφορα ἀπλοῦστα μέτρα, ὧν ἡ ἐφαρμογὴ εἶναι λίαν εὐχερής.